

Türk İntikam Tugayı ve Çatoz

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

Faşistler; güneyde İngiliz Okulu'nda Kıbrıslı Türk öğrencilere faşist EFEN örgütünün saldırısının hemen ardından, Çirkef dergisi yazar ve grafikeri Barış Parlan'a yapılan ülkücü faşist saldırı ile eşzamanlı bir şekilde Kayıp Şahıslar Komitesi'nin Çatoz'da kazı yapmasını fırsat bilerek köye korku salacak şekilde TİT (Türk İntikam Tugayı) imzalı tehdit dolu bildiriler dağıttılar.

Otonom Kayıp Şahıslar Komitesi son bir yılda çalışmalarını yoğunlaştırdı. Hem güneyde tesbit edilen bölgelerde, hem kuzeyde tesbit

edilen bölgel-

erde

kazılar

yapıldı.

Çıkan

kemik-

lerin

kimlik

tespiti

inçin ailelerden kan örnekleri alındı ve formlar dolduruldu. Bütün bunlar Birleşmiş Milletler kontrolünde olsa da Kıbrıs'ın karanlık kalmış bir döneminin artık gün yüzüne çıkacağına belirtiyordu. Ancak bu çalışmaların dahisi içine sindiremeyecek kadar iki halkı birbirine düşürmeye ve ayrılıkçılığı çatışma ortamına sürüklemeye çalışan faşistler yavaş yavaş yuvalarından çıkmaya başladı.

8 Aralık 2006 Cuma gün dağıtılan bildiri, hem Çatoz halkını hem de komiteye gönüllü veya maaş karşılığı yardımcı olan kişileri hedef alıyordu. Gece sabaha karşı Çatoz da her eve dağıtılan bildiri aynı zamanda tüm yerel gazetelere de ulaştırıldı. Bütün

gazeteler

bildiriyi

haber

yaparken

sadece iki

gazete bunu

sayfalarına

taşımadı. Ne

tesadüf ki bu

iki gazete

ülkenin en

çok satan

gazetesi "Kıbrıs" ile hükümetteki CTP'nin

yayın organı "Yenidüzen'di. Bu iki gazetede

yayınlanmaması bile toplumsal muhale-

fette konunun yeterince ses getirmesini

engelledi. Oysa "Türk İntikam Tugayı" diye

bilinen örgüt Kıbrıs'ta gazeteci Kutlu

Adalı'nın katlini ve "Avrupa" gazetesinin

matbaasının bombalanması olaylarını

üstlenmişti. Son dönemde de Türkiye'de 12

Eylül'de Diyarbakır'daki bombalama olayını

üstlenen TİT, halkın kafasına korku

salmaya çalışan eli kanlı bir faşist örgüt

olduğunu geçmiş eylemleri ile göstermişti.

Yazılan bildiriye, hem Çatoz halkını tehdit eden TİT, hem de Kayıp Şahıslar Komitesi'ne yardımcı olan kişileri bildiklerini ve bunların ihanetlerini cezalandıracaklarını ve ailelerine de zarar vereceklerini üstüne basa basa bildirmektedir. TMT'nin 1958'lerde yaptığı tehditkar açıklamalara birebir benzeyen bildiri korkutmak ve sindirmek amaçlı olduğunu gösteriyor. Faşistlerin yıllar süren durgunluk dönemine rağmen ilişkilerini devam ettirdiklerini gösteren bildiri aynı zamanda TMT'nin bağlantılarını devam ettirdiğini

olduğunu gösteren bildiri aynı zamanda TMT'nin bağlantılarını devam ettirdiğini

Faşizmin merkezi Kıbrıs gibi stratejik öneme sahip bir ülkede içte değil dışta aranmalıdır. Bu kadar yıldır bu ülkede; gerçekleşen tüm eylemlere karşı, ortaya çıkma cesareti gösteremeyen bu ideoloji hem güneyde hem kuzeyde belli odaklardan da yönlendirmelerle neden şimdi ortaya çıkmaya çalışmaktadır?

de açığa vurmaktadır. Yine de faşistlerin böyle bir zamanda yuvalarından çıkıp da eylemsel anlamda hem örgütlenme çalışmaları yapmaları hem de saldırılar gerçekleştirmeleri tesadüfi değildir. Faşizmin merkezi Kıbrıs gibi stratejik öneme sahip bir ülkede içte değil dışta aranmalıdır. Bu kadar yıldır bu ülkede; gerçekleşen tüm eylemlere karşı, ortaya çıkma cesareti gösteremeyen bu ideoloji hem güneyde hem kuzeyde belli odaklardan da yönlendirmelerle neden şimdi ortaya çıkmaya çalışmaktadır? 1958'lerde, daha oluşmuş bir sol

cadro, gerekli yerlerden aldıkları talimatlarla önceki TMT kadrolarının hükümetlerini aratmıyorlar. Kıbrıslı Elen halkını düşman gösteren açıklamaları ile barışa katkı yapacak yerde Kıbrıs Sorunu'nu daha da derinleştiriyor-

orl ar . Kuzeydeki hükümetin bir benzeri olan güneydeki hükümetlerin de tavırlarıyla milliyetçi söylemlerini yükselten CTP hükümetleri Kıbrıs Türk Liderliği'nin geleneğini devraldığını sendikal mücadeleler ile şekillenen Kıbrıs Türk Sol Muhalefeti'nin yıllar süren mücadelesini terk ettiğini gösteriyor. Tüm bunlara rağmen Kıbrıs'ın kuzeyinde sendikaların bir kısmında, parti ve

Secciz, duyarız bekleyiş içinde olmamız SİZE sıranın gelmesine engel teşkil etmeyecektir. Yıllarca KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİNDE POLİS örgütünde görev, maaş almış ve halen emekli maaşı çekmekte olan, bize göre hakkal çarığı dahil olunmayacak zihinsel özürü bir grup emekli polis, kayıplar komitesi adı altında bu ekipte görev alarak ihanetlerine halen devam etmektedirler. Ceplerine

İhanetlerine son verip evlerine ailelerinin yanına dönmelidirler. Bu ikaz ve ihtarımızı dikkate almayıp KİŞİLERİN en maddesiz bir şekilde CEZALANDIRILACAKLARI ve aileleri açısından da iyi netice vermeyeceğini bilmelidirler. SESSİZ kalırsanız İHANET

Bu güne kadar SESSİZ kalışımızın sebebi İHANET içinde olanların KİMLİKLERİ ile FAALİYETLERİNİN tam olarak tespit edilmesi içindi. Bu tutumumuzu yanlış yorumlayıp İHANETLERİNİ devam ettirmeleri halinde geçmişte olduğu gibi CEZALANDIRILACAKLAR o zaman da kendileri için iş isten geçmiş olacaktır.

HER ŞEY VATAN İÇİN
TÜRK İNTİKAM TUGAYI

yapılan - madan bahsedemeyen birkaç sol görüşlü insanımızı katleden TMT, topluma saldığı korku ile dikensiz gül bahçesi yaratmış ve Türk Çarşısı yaratmak adına Kıbrıslı Türkleri Türkiye'den aldığı emirler doğrultusunda idare etmiş ve sömürmüştür. Ancak bugünün 1958'lerden farkı vardır. Artık örgütlü bir sol muhalefetten bahsedebiliriz, faşistlerin bu saldırılarının cevapsız kalacağını düşünmeleri 1958 dönemi ve

demokratik kitle örgütlerinde şekillenen ve ileride şekillenecek olan bir sol muhalefet faşizmin 1958'lerden farklı bir ortamla karşı karşıya kalacağını göstergesidir. Geçmişte oluşturulan korku toplumuna karşı gelecek ve cesaretle mücadele edecek yapılar mevcuttur ve bu yapılar örgütlüdür. Geçmiştekinden farklı olarak teorik ve pratik direniş gösterebilirler ve göstermelidirler.☒

Savaşa Hayır Koalisyonu Ve Kıbrıs Denklemsizliği

Halil Karapaşaoğlu
ruhsalkorku@yahoo.com

Farklı kültürlerin bulunduğu bir coğrafyada birlikte hareket edebilmek ne kadar zorsa bunun zorluğu kadar taşıdığı anlamda o kadar derindir. Özellikle bu coğrafyada, kültürler arası iletişim otuz yıla yakın bir zaman dilimi içerisinde tamamen kopartılmaya çalışılmış olunca ve bu otuz yıl içinde kültürlere enjekte edilmeye çalışılan ötekileştirme olgusu çok yüksek bir düzeyde de bir boyuta dönüşmüşse, bu coğrafyada birlikte hareket edebilmenin ne kadar da farklı bir problem olduğu anlatılacak gibi değildir.

Farklı kültürlere ait insanların birlikte hareket edebilmesini bir kenara bırakalım, aynı kültürü aynı düşünceyi paylaşan insanlar bile bugün bu coğrafyada birlikte hareket edemiyorlar. Her gün bir örgüt kuruluyor ve bu örgütler tabela örgütü olmaktan başka bir fonksiyon taşıyamıyorlar. İç dinamiklerde de durum hiç de iç açıcı değil.

Adanın halklar arası iletişim krokisine baktığımız zaman, durum iyi gibi gözükse de bu bir halüsilasyondan başka birşey değildir. İki toplumlu etkinliklerin karakterinin bütününe yakını UNOPS ve USAİD destekli olup, yapılan etkinlikler amacından sapıp, bu etkinlikleri ticari bir sektör haline dönüştürme gibi bir durum ne yazık ki adanın her iki coğrafyasında mevcuttur. Bir dönem sırf bu tarz kuruluşlardan fon alabilmek için dernekler kurulmuş, iki toplumlu çalışmalar yapılmış fonun da kaynağı bitince yapıların da çöküşü söz konusu olmuştur.

Savaşa Hayır

Koalisyonu-

Kıbrıs,

çizilen bu

çerçeve-

den değer-

lendirince

kendisinin ve

yaptığı etkinlik-

lerin varlığının ne

kadar da anlamlı

olduğu çok açık bir

şekilde ortadadır.

Peki SHK-K'nin

ekonomik anlamda nasıl

ayakta durabiliyor? SHK-

K'nin finansal desteği ağır-

lıklı olarak, üye olan ya da

platformun amaçlarını

destekleyen grup ve kişilerin

yardımlarına dayanır. Savaşa

Hayır Koalisyonu-Kıbrıs (SHK-K) her iki

coğrafyada aktif olarak mücadele veren

hem örgütlerden hem de bağımsız aktivistlerden oluşmaktadır. Yaklaşık olarak 2004 yılında, Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'ı işgalini protesto eylemleriyle birlikte kurulan SHK-K bu yıl üçüncü yılına girmiştir. SHK-K enternasyonal dayanışma adına doğan bir hareket olarak var olmuşsa da bugün geçmişine baktığımızda yerel anlamda da bir çok etkinlik gerçekleştirmiştir. SHK-K üslerin kaldırılması için İngiliz üslerine protesto yürüyüşü düzenlemenin yanında, toplu katliamların olduğu hem Türk köylerine hem de Elen köylerine gidip, katilleri kınamış ve katillerin yargılanması için halklara çağrıda bulunmuştur

üslerin kaldırılması için İngiliz üslerine protesto yürüyüşü düzenlemenin yanında, toplu katliamların olduğu hem Türk köylerine hem de Elen köylerine gidip, katilleri kınamış ve katillerin yargılanması için halklara çağrıda bulunmuştur

Gerek Lübnan işgali olsun gerek Irak işgali, K-SHK kendi coğrafyasında tepkisini elinden geldiğince dile getirmiştir. Son yaşanan süreçte İngiliz Okulu'nda olan faşist hareketlere karşı da adanın güney coğrafyasında bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Çok uzun yıllardır, hem adanın kendi içindeki faşist dinamiklere karşı hem de dünyadaki emperyalist ve kapitalist yapılanmaya karşı tepkisini sürekli bir şekilde ortaya koyan bir yapılanmayı bu coğrafya sanırım daha önce bu şekilde görmemiştir. SHK-K'nin karakterini, kendi yayınladığı deklarasyondan yola çıkarak şu şekilde özetleyebiliriz. SHK-K Kıbrıs'taki milliyetçil-

iğe, şövenizme ve savaşa karşı, adanın İngiliz üsleri'nden ve diğer emperyalist askeri yerleşimcilerden arınması için, Kıbrıs'taki egemenlerin emperyalistlere yaptıkları yardım ve kolaylaştırmalara karşı, ABD'nin dünyaya yayılmasına ve hegemonya kurmasına yardımcı olan, ABD ve müttefikleri tarafından ilan edilen ve "teröre karşı" olduğu söylenen tüm savaşlara karşı, ABD ve müttefikleri tarafından planlanan her türlü emperyalist savaşa ve müdahaleye, Irak'ın, Afganistan'ın ve Filistin'in işgaline karşı G8'in, IMF'nin, Dünya Bankası'nın ve Dünya Ticaret Örgütü'nün neo-liberal politikalarına ve bu politikaların ülkemizdeki uzantı ve zorlamalarına karşı mücadele eder.

SHK-K'nin kendine belirlediği amaçlar küresel savaş karşıtı harekete ve kapitalist küreselleşmeye karşı uluslararası harekete paralel biçimde şekillenir. Bundan dolayı K-SHK bağlantılarını diğer savaş karşıtı platformlarla, özellikle Yunanistan ve Türkiye'deki savaş karşıtı hareketle, ayrıca uluslararası anti-kapitalist hareketle kurmaya çalışır. K-SHK'nin toplantıları her ayın son çarşambası yapılmakla birlikte bu toplantılar her türlü örgüt ve bağımsız aktivistlere de açık olmaktadır.

Birlikte yaşamak istiyorsak, birlikte yaşamın yolu birlikte mücadele vermektir. Ötekileşmeden ve ötekileştirmeden ancak yaşayarak kurtulabiliriz. Birgün bir arkadaşım iletişim için, "sadece yüzde onluk bir bölüm dilden oluşuyor" demişti. Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum ama eğer doğruysa yüzde doksanlık bölümünden sınıfta kaldık adalılar olarak. ☒

K-SHK'nin toplantıları her ayın son çarşambası yapılmakla birlikte bu toplantılar her türlü örgüt ve bağımsız aktivistlere de açık olmaktadır

Açık Mektup

Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs, içinde hem kuzeyde hem güneyde faaliyet gösteren örgütlerin yer aldığı çok toplumlu çok kültürlü bir yapıdır. 2004'den beri çalışmalarını ve eylemliliklerini sürdürmektedir. Bu özelliği ile en uzun süreli ve en etkin iki toplumlu yapı olduğunu da kanıtlamıştır.

Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs, tüm dünyada savaşları kışkırtan; Irak, Afganistan, Filistin ve Lübnan işgalleri ile bölge halklarına kan kusturan emperyalist ülkelere karşı gelmeyi sözünü söylemeyi bir borç bilen dünyanın diğer bölgelerindeki ilericiler gibi yurdumuzun ilericilerinin ve ilerici örgütlerinin oluşturduğu bağımsız bir yapılanmadır.

Dünyanın doğal kaynaklarının tamamını sömürmek için faaliyetlerine devam eden emperyalizm, bazen IMF paketlerini kullanıyor, bazen uyum programları ile hedef ülkeye giriyor, bazen de topla tüfekte hedef ülkeyi işgal ediyor. Sonuç her zaman aynı oluyor. Hedef ülkenin kaynakları büyük şirketlerin sömürsüne açık hale getiriliyor ve hedef ülkenin içinde kontrol edilen bir sınıf yaratılarak işler içerden idare ediliyor.

Tüm dünyadaki ilerici örgütler gibi bu planlara karşı gelmeyi ve bağımsız bir şekilde sözünü söylemeyi amaç edinen Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs, ülkemizde de durumun tüm dünyadakinden farklı olmadığını görerek hareket etmektedir. Yurdumuzu geçmişte ikiye bölen bu güçler Kıbrıs'ın iki tarafında milliyetçiliği bir ayar düğmesi olarak besleyerek, ayrılığı pekiştirmek için kullanıyorlar. Ülkemizi tüm dünyaya egemen olmak isteyenler için problem yaratmayacak bir pazar haline getirmek istiyorlar.

Son günlerde bu güçlerin desteğini aldıkları konusunda hiç şüphe etmediğimiz faşist saldırılar da ülkemizin her iki bölgesinde ortaya çıkmaktadır. İngiliz Okulu'ndaki Türk öğrencilere saldırı da, Çirkef yazarı Barış Parlan'a yapılan saldırı da, TİT (Türk İntikam Tugayı) imzalı tehdit mektupları ve bildiriler de bunun göstergesidir. Ayrıca köprünün kaldırılması kaldırılmaması, Lokmacı Barikatı'ndan Uzun Yol'a kapı açılıp açılmaması üzerinden milliyetçiler ve faşistler sokaklara inmiştir. Faşistler eylemler yaparak bildiriler dağıtmaktadırlar. İki toplumun liderlikleri milliyetçileri destek olarak kullanıyorlar ve de iki toplumun birlikte yaşama isteklerini törpülemeye çalışıyorlar, bunlar kabul edilebilir tavırlar değildir. Toplumlarımızın ayrılıkçı sembollere ihtiyacı yoktur ve Lokmacı Barikatı'na inşaa edilen, üzerine politikalar yapılan köprü ayrılıkçı bir semboldür ve derhal sökülmelidir aynı zamanda oradaki duvar derhal yıkılmalıdır. Ülkemizin ve Lefkoşa'nın duvarlara ve köprülere ihtiyacı yoktur. Bu anlamda da toplumlarımızın ilericileri sokakları milliyetçilere ve şövenistlere bırakmamalıdır. Milliyetçiliğin günlük hayatımıza egemen olmasına izin vermemeliyiz ve bu gerici düşüncelere karşı mücadele etmeliyiz.

Kıbrıs'ta milliyetçiliğe ve ırkçılığa karşı mücadele ve Kıbrıs'ta barış talebi hem yerli işbirlikçileri hem de emperyalizmi rahatsız edecektir. Toplumlarımızı barışa götürecektir yol da budur. Bu sebeple bu mücadele derinleştirilerek devam etmelidir.

Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs iki bölgedeki milliyetçiliği tetikleyen unsurların tamamının kaldırılmasını ve halklarımızı bölen değil biraraya getiren ve getirecek olan faaliyetlerin yürütülmesini talep eder. Bu anlamda diğer taleplerimiz ise:

1. Ledra Palace geçişinde karşımıza çıkan Kıbrıslı Türklere ayrı Kıbrıslı Elenlere ayrı geçiş güzergahları ayrılıkçılığı resmi düzeyde pekiştirici niteliktedir ve derhal ortadan kaldırılmalıdır.

2. Ledra Palace ve diğer geçiş noktalarındaki tüm resim, bayrak, slogan duvar yazılması ve askeri semboller derhal temizlenmelidir.

3. Beşparmak Dağları'ndaki geceleri de ışıklandırılan bayrak derhal kaldırılmalıdır.

4. Tüm Lefkoşa'nın silahsızlandırılmasının ilk adımı olarak surlariçi Lefkoşa silahsızlandırılmalıdır.

ve bunlar her iki bölgedeki liderliklerin gerçekten kalıcı çözüm ve barış istiyorlarsa atmaları gereken acil adımlardır.

Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs ☒

bağlantısızlıktan sömürge cumhuriyetine: kıbrıs derhal **ab**'den çıkmalı!

Aziz Şah
azizisah@gmx.net

Tarih tekerrürden ibaret değildir, ama ibretten ibarettir desek daha doğrudur; küçük insanlığın ve yeryüzünün lanetleyenlerinin ders alamadığı ibretler. Tarihi olguları ve olayları birbirinden kopuk göstermek, kitleler içerisinde yanılısma yaratmak ve bilinçleri kısırlaştırmak için en çok başvurulan yoldur. Sorunu bireylere ya da maceracılığa indirgemek sistemin özünün reddidir; varolan birşeyi yok farzetmektir. Ama o varolmaya devam etmektedir! Bush da doğru yapıyor, Hitler de doğru yaptı! Kendi mantıklarını içerisinde daha doğru olamazlardı. Ama biz kendi çıkarlarımızın doğrultusunda gerçekten neyi doğru yaptık? Hep de haklıydık ha...

Emperyalizm bitmiştir, gitmiştir; barış gelmiştir, kapitalizm sondur, diyen zibidiler çark ederken, devrim korkusu sararken düşlerini; ruhlarını da rahatlatamıyorlar; ama yarattıkları çarpık düşünme biçimleri yaralı bilinçlerinde, atmaz tüfeklerin namli koridorlarında dolanmakta...

Bir yöntem olarak "karşılaştırma", 'öncesi-sonrası' 'olasılık ve sonuçlar' 'olmasaydı nasıl olurdu' vesaire, düşünce biçimi sıkça kullandığım gündelik "karşı yanılısma" yoludur. Sınıflar ve onların uzlaşmaz uslanmaz çıkar çatışmaları(sınıf mücadelesi) var oldu olası egemenlerin kullandığı iki ana yöntem vardır: Çıplak şiddet ve kapalı şiddet(yanılsama). Bu yüzden olağan koşulların yanılsama yöntemlerine karşı bir "karşı yanılısma" yöntemi geliştirmek şarttır.

Yerimiz kısıtlı olduğundan özetin özetiyle yetinmek zorundayız. İleride fırsat buldukça bu konuyu derinleştiririz. İşin özü şu soruları soralım kendi kendimize: Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye neden girdi? Destekleyenlerimiz hangi sebeplerden/mahanalardan dolayı destekledi? Karşı çıkanlarımızın argümanları neydi? AB'ye girdikten sonra ne değişti ya da değişmedi?

"İşgalin sona erdirilmesi" olarak 'anti-emperyalizm'le harmanlanan ve sapla samanın karışması anlamına gelen AB ve farklı farklı sebeplerden savunuculuğuna soyunan liberal hizbin karşısına çıkan olmadı, sınıf mücadelesinin fikir aşamasında dahi "sınıf"ta kaldık ya da az yakalandık; azınlığa düştü muhalif yürek! "**Çoğunluğun**" iblisten yana olması iblisin haklı olduğu anlamına mı gelirdi?..

AB sorunu söz konusu olduğu zaman 'kimin ve neyin' soruları bilinç açıdır. Diğer taraftan da Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye alele acele sokulduğu için üyeliğin öncesi, sonrası, sonuçları, sorunlarını ve ortaya çıkardığı-çıkaraacağı olasılıklarını düşünmelerimizin bir kenarına büyük harfle yazmalı ve düşlerimizin ayaklarını yere kondurabilmek için bilincine varmalıyız gerçeklerin.

Can alıcı soru(nu)muz, AB Kıbrıs'taki

işgale son verebilir mi; olduğuna göre bu örnek üzerinden konuşalım. AB kimin ve neyin AB'sidir, bunun cevabını verdiğimiz zaman bütün soruların cevabını vermiş oluruz. Ya da sistem kimin sistemidir? Sistem bir bütündür. Çelişkileri, kamplaşmaları ve en önemlisi, **hegemonya içerisindeki görev paylaşımlarıyla** tek bir emperyalist sistem vardır. Soğuk savaşın başlamasından

bugünkü sürekli savaş sürecine kadar TC, emperyalizmin ileri karakolu olmayı sürdürdü. Kan bedeli üzerinden işleyen

çarkıyla kapitalist pazar içerisinde yerini aldı. **(Yeni) Sömürge ülkeler pazar içerisinde emperyalist devletlerin onlara biçtiği göreve göre konumlanırlar.** [Özel bir metanın üretimi, jeopolitik bedel, vesaire.] İşte sadece bu durum TC'nin Kıbrıs'taki konumlanmasını açıklar. Sam Amca'nın deyişiyle, TC'nin Kıbrıs'taki durumu Suriye'nin Lübnan'daki durumuyla aynı değil; çünkü **biri haydut devlettir, öteki ise taşeron.** Emperyalizmin sürekli savaş stratejisi içerisinde halkların kanı üzerinden kendine eklemek bulan taşeron TC devleti, her türlü göreve hazır ordusuyla yerini almıştır ve alacaktır. AB orduları ile birlikte Balkanlar'dan, Kafkaslar'a, Ortadoğu'dan Afrika'ya ve Orta Asya'ya kadar kıtalar ötesi beynelmilel işgal birliklerinde yerini almıştır.

Kullanılmıştır, kullanılıyor ve kullanılacaktır! Kıbrıs'ı tüm bu olan bitenlerin neden dışında tutuyorsunuz? Çünkü **Kıbrıs AB denilen olağanüstü ser-**

kara para aklamak ve kerhane adası olarak belirlendiği için bu 'demokratikleşme' dedikleri şey Kıbrıs'a 'gereği kadar' uğrar. Pezevenklerin ve paşalar(ın)ın adası olarak hangi demokrasi içerisinde, AB eliyle 'barışa/anti-işgal mücadelesine' ulaşabiliriz! Kaldı ki taşeron TC devletinin kullandığı silahlar başta AB'nin motor gücü olan Fransalmanya malı değil mi? Diğer taraftan

Kıbrıs'ın emperyalist sistem içerisindeki görevi, emperyalist ordulara yataklık etmek, kara para aklamak ve kerhane adası olarak belirlendiği için bu 'demokratikleşme' dedikleri şey Kıbrıs'a 'gereği kadar' uğrar

AB'nin meşhur 'insan hakları' değerleri neden duruma göre geçerli oluyor? Kıbrıs'ı'yı geçtim, Kürt insan değil mi? İşin özü şu: Temellerini militarizmin, neo-liberalizmin ve federalizmin oluşturduğu tekeller koalisyonu AB'ye dayanarak işgal karşıtlığı yürütmek abesle işigaldir. AB kendisi igalcidir!

Emperyalizmin sürekli savaş stratejisine bir karşı duruş sergilenmediği taktirde(ki ufukta da yok!) Kıbrıs'ın daha fazla bu savaş sürecinin göbeğine çekileceğini söylememize gerek var mı bilmiyorum. Yeni orduların işgaline karşı sürekli direnişi şart koşarken koşullar, geçen yıl Fransızlar Baf'da üs aldılar, Bafidi oldular! Almanya'nın üs istediği haberleri de gelmektedir. Bir süre sonra İngiliz üsleri ve Amerikan dinleme tesislerine

paralel olarak Fransız üsleri ve Alman dinleme tesislerinden bahsederek

şaşmaya kalkmayın!

Bir de Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye girdikten sonra ne değişti sorusuna kısaca bir değinelim. Epeyce kafa patlatılan bir konu vardı: Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye girince İngiliz üslerinin durumunun ne olacağı! Uluslararası hukuk içerisinde bu konuya

açılım arayan devlet kafalı nato kafalı solcularımız her telden çaldı bu konuda. Emperyalizm ise "İngiliz üsleri vardı, vardır ve var olacaktır" demiştir, Rosa annemize inat bizi haşlarcasına... Sonra bilmem farkında mısınız Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye girdikten sonra AB tartışmaları üzerinden yükseltilemiş özel bir şovenizm var. Olağanüstü şovenist hal! Hem AB içerisindeki hem de egemen medya içerisindeki kapışmalar, ki yapmaları gerekeni yapıyorlar, üzerinden sürdürülen Avrupalı şovenizm...

Esirgemeyen ve bağışlamayan emperyalizmin adına hem Sam Amca'nın hem de Fransalmanya'nın, bir de kadim Sir'lerimizin toptan hesaplarını ödemek ya da yırtıp atmak... Yapmak ya da yapmak! Konuşmak için konuşma son bulsun, bu lafazanlığın şovenistlerimizin yaptığından ne farkı var? No pasaran be annem!☒

ibretlik belgelerinin en yanıltıcı halkası : ab ya da yanılmak isteyenlere reçete!

maye birikim sürecinin eşit bir üyesidir!

K o n u y u buraya bağlamak gerçekten yüreğimi acıtıyor! Kıbrıs'ın AB'nin eşit bir üyesi olduğu safstası o kadar ileri sürüldü ki, bu

cehalet, saptırma, safstaya karşısında, hele de kendine **sosyalist** diyenlerin bayıla bunu söylemeleri karşısında dilimi yuttum! Kapitalin doğasında 'eşitlik' var mıdır ki Kıbrıs gibi bir doğal üs, ülkeyi silah deposuna çevirenlerle eşit olsun! Kaldı ki emperyalist sistem içerisinde size biçilen görev oranında 'demokratikleşebilirsiniz!' Yani demem şudur: Kıbrıs'ın emperyalist sistem içerisindeki görevi, emperyalist ordulara yataklık etmek,

CTP Neye İhanet Etti?

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

Hükümete ve onun ana bileşeni olan CTP'ye karşı uzun bir süredir Kıbrıs Türk Halkı içerisinde kolayca farkedilen genel bir huzursuzluk/hayal kırıklığı var. Bu huzursuzluğun/hayal kırıklığının kaynağı konusunda çeşitli çevrelerin farklı yorumları olduğu da bir gerçek.

Denktaş ve UBP çevreleri; Kıbrıs Sorunu'nda geleneksel politikanın terkedildiğini iddia ederek huzursuzluğun bundan kaynaklı olduğunu düşünüyorlar. Her ne kadar CTP çevreleri geleneksel politikanın terkedildiğinin düşünülmesinden memnun olacak olsalar da, böyle bir gerçeklik yoktur. CTP'nin yaptığı, parlamento-dışı (kendisi dışarda aklı içerde) parlamentocu partilerin de iddia ettiği gibi eski politikaları allayıp pullayıp aynen devam ettirmekten ibarettir.

Bu noktada halkta yükselen tedirginlik ve CTP'ye mesafeli durma tavrının Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesi mücadelesinin yavaşlamasından kaynaklı olduğu iddiaları vardır. CTP yöneticileri özellikle Annan Planı sonrası, milliyetçi ve şöven söylemleri yükseltirken, aynı anda "barış siyasetinden vazgeçemediklerini" ancak artık "birlikte yaşamaktan değil, iyi komşuluk ilişkilerinden bahsetmek gerektiğini" söylemektedirler. Bu söylemlerin halkımızın geniş kesimlerini rahatsız ettiği iddiaları ne yazık ki doğru değildir. Aksine milliyetçi ve şöven söylemler Kıbrıs Türk Halkı içinde her geçen gün daha da çok zemin bulmakta, karşılık görmektedir. Kıbrıslı Elenlerin Annan Planı'na "hayır" demesinden tutun da, İngiliz Okulu'nda gerçekleşen faşist saldırılara, Kıbrıslı Elenlerin mallarını alıp-satanlara yönelik gerçekleşecek yasal düzenlemelere kadar her yeni gelişme ada halklarını kardeşçe ilişkilerden uzaklaştırma yolunda mesafe

sahiptir. Ancak halkımızda oluşan rahatsızlığın kaynağının neo-liberal politikalar ve CTP'nin bir sermaye partisi olmaya doğru hızlı dönüşümü olmadığını da kabul etmek gerekir. Eğitim, sağlık, elektrik, ulaşım gibi kamusal hakların yağma ve talanında sermaye ile işbirliği yapan bir CTP'nin varlığı gerçektir ama, nispi bir refah ortamında neo-liberal ideolojinin hegemonyası altında bir Kıbrıs Türk Halkı olgusu da yadsınamayacak bir başka gerçektir.

Denilebilir ki, muhafazakar sağcılar geleneksel politika değiştiği için, parlamento-dışı parlamentocu partilerin tabanı Kıbrıslı Elenlere yönelik şövenist söylemlerden dolayı ve biz de neo-liberal politikalar gerekçeyle CTP'ye mesafeliyiz. Bu söylem bir kısım insanın duruşunu açıklamakla birlikte, politikaya ilgisiz halkın büyük bir çoğunluğunun duruşunu açıklamaz. Elbette her kesim kendi savunduğu siyaseti halka mal etmeye, bu çerçevede ideolojik bir hegemonya tesis etmeye çalışacaktır. Ancak verili durumda tepkisini politik bir dille formüle etmemiş geniş halk kesimlerinin mesafeli duruşu nereden kaynaklanıyor, bunun devrimci bir temeli var mıdır? Eğer varsa kendi tezimizi bu temelle ilişkilendirmemiz gerekmez mi? Tüm bunları anlamak için Kıbrıs Türk Halkı olgusuna daha yakından bakmak gerekir.

Kıbrıs'ta uzun yıllar birlikte yaşamının getirdiği "Kıbrıslılışma" olgusu 1930'lardan itibaren yavaş yavaş ve 1950'lerle birlikte sistematik olarak hasara uğradı. 1950'lerden sonra tek halk olmaya doğru ilerleyen iki toplum yerine, birbirini ötekileştirmeye başlayan iki toplumdan bahsedebiliriz. Bu

eklemeleri sürecini başlattı. İşte 1974 sonrası adım adım ilerleyen ve TC Devleti'nin Kıbrıs'taki işgaline karşı "Kıbrıslılığını" ön plana çıkaran muhalefet hareketi bu noktada kavranmalıdır. Kıbrıslı Türkler, Kıbrıslı Elenlerle karşılaştıklarında "Türk", Türkiye Türkleri ile karşılaştıklarında "Kıbrıslı" olduklarını hatırlamaktadırlar. Onlar ne "Türk"türler, ne de "Kıbrıslı"dırlar. Onlar "Kıbrıslı Türkt"ürler.

KTÖS'nin "Ankara ne paranı ne de memurlarını istemiyoruz" çıkışı ile, Talat'ın "benim anavatanım Kıbrıs'tır" söyleminin paralelliği, sokaklara dökülen onbinlerce insanın bilinçli/bilinçsiz talebini ifade etmektedir. Kıbrıslı Türkler, Türkiye Devleti tarafından yönetilmemek için, kendi iradelerine sahip olmak amacıyla sokaklara döküldüler. Bunun, 40 bin kişilik bir orduyu karşılarına almak yerine AB'ye girerek gerçekleştirebilecek kestirme bir yolu olduğunu umdular. Annan Planına "hayır" diyen Kıbrıslı Elenlerin yardım elini kendilerine uzatmadığını, onları bu bataklıktan çekip çıkarmadığını düşündüler. Ve TC ile özdeşleştirdikleri Denktaş-UBP hegemonyasından, CTP aracılığıyla kurtulmayı ümit ettiler. Hayal kırıklığını yaratan olgu burada yatmaktadır. Evet Kıbrıslı Türklerin çarpılmış bilincinde Kıbrıslı Elenler aleyhine şövenist konuşmalarda bulunmak anlaşılır olabilir. Hatta yeniden birleşme yerine "iyi komşuluk" söylemleri bile kendine bir zemin bulabilir. Ama TC Devleti ve onun memurları tarafından idare edilmeye devam etmek, kuşkusuz bir hayal kırıklığıdır.

Denktaş çevreleri ülke politikalarının değiştiğini söylerken yanlış tespitler yapmakta, CTP'nin artık kendi yerini aldığını kabullenememektedir. Evet CTP'nin politikaları şövenist ve neo-liberal karakterlidir. Ancak halkımız nezdinde hayal kırıklığı yaratan şey, tüm mücadelelerden sonra TC Devleti ile KKTC arasındaki ilişkilerin hiçbir şey olmamış gibi aynen sürüp gitmesidir. CTP'nin ihaneti de halkın hayal kırıklığının devrimci potansiyeli de burada yatmaktadır. Peki CTP yöneticileri bunun farkında değil midirler? Aslına bakılırsa farkındadırlar ve Kıbrıs Türk Halkının TC'den bağımsızlık arzusunu, "kaçak işçilerle mücadele" kisvesi altında sönmüştür. Devletler arası bir meseleyi, insanlarla mücadeleye evrilterek ırkçı bir politika gütmektedirler. Devrimci bir potansiyeli, karşı-devrimin hizmetine sokan CTP yöneticileri, Kıbrıs Cumhuriyeti ile iyi komşuluk ilişkilerini gündeme alabilmektedir. Ancak TC Devleti tarafından belirlenmemek ve TC Devleti ile "iyi komşuluk ilişkilerine" girmek isteyen tabanının arzularını ırkçı bir politikaya doğru saptırmaktadır.

Bu oyunu bozmanın Kıbrıs Halkları kadar, Türkiye ve Yunan Halklarının dayanışmasını örmekten başka yolu yoktur. ☒

verili durumda tepkisini politik bir dille formüle etmemiş geniş halk kesimlerinin mesafeli duruşu nereden kaynaklanıyor, bunun devrimci bir temeli var mıdır? Eğer varsa kendi tezimizi bu temelle ilişkilendirmemiz gerekmez mi?

kaydetmektedir. Geçişlere yönelik tedirginlik, saldırıya uğrama ve tutuklanma korkusu ve "Elenofobia" halkımız saflarında dalga dalga yayılmaktadır. Bu da CTP'nin bu konulardaki yangına körükle gitme siyasetinin tepki değil ilgi gördüğünün göstergesidir. Kısaca parlamento-dışı parlamentocu partilerin (BDH dahil) iddialarının aksine, halkta oluşan CTP'ye yönelik tepkinin kaynağını Kıbrıslı Elenlere yönelik tepkisel siyaset oluşturmaktadır.

Baraka'nın bir süreden beridir sürdürdüğü; eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamusal kazanımların sermayeye peşkeş çekilmesine karşı direnç merkezleri yaratma siyaseti, uzun vadede bir çıkış sağlama potansiyeline

süreçte emperyalizmin kendi arasındaki çıkar çatışmaları kadar (İngiliz sömürgecilğine karşı ABD yeni-sömürgeciliği) iki toplumun liderliklerinin sınıfsal çıkarları da belirleyici oldu (Enosis'e dayalı Kıbrıs Elen Burjuvazisinin politikalarına karşı Taksim'e dayalı Türk Çarşısı oluşturma projesi). 1960 yeni-sömürgeciliğin zaferinden sonra, ötekileştirme doruk noktasına varırken, bugünün Kıbrıs Türk Halkı kendini yalnızca "Türk" olarak tanımlıyor ve Türkiye'deki Türklerden hiçbir farkı olmadığını düşünüyordu. 1974 Kıbrıslı Elenlerin Yunanistan ile olan ilişkilerinde geri dönülmez kopuşlara vesile oldu. Ama aynı zamanda Kıbrıslı Türklerin, "Türk"lüğün başına "Kıbrıslı"lığı da

DAÜ'nün Piyasaya Uyarlanması'nın Başlangıcı

Hasan Yıkıcı
hasanykc@hotmail.com

Geçtiğimiz yılın son aylarına hiç kuşkusuz DAÜ damgasını vurdu. İşçi ve öğrenciler eylemler yaptılar, süresiz grevler ilan ettiler; Rektörlük binası basıldı, Meclise yürüldü, üniversite içerisinde polis ile gergin anlar yaşandı... DAÜ hakkında yazıldı, çizildi, demeçler verildi... Ölü örgütler diriltildi, ölmeye yüz tutmuş olanlara hayat öpücüğü kondu... Aralarında Bu Memleket Bizim Platformu'nun da bulunduğu onlarca örgüt ve sendika yıllardan sonra yeniden bir araya gelerek DAÜ hakkında deklarasyon yayınladı... DAÜ-SEN ve VYK işbirliğiyle demokratik ve özerk bir üniversite adına yeni yasalar hazırlandı, bakanlıklara sunuldu...

Tüm bu yaşananlardan sonra bir kaç soru sormak en doğal hakkımız. Devlet neden DAÜ'ye uyguladığı mali sübvansiyonları azalttı? Yeni DAÜ Yasası Taslağı'ndaki "Vakıf Danışma Konseyi" ne anlama geliyor? Kimlere ve nelere hizmet ediyor? Böyle bir konseyde Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'nın ve bir çok sermaye odağının ne işi var? DAÜ nedir? Kumarhane ve gece kulüplerinin başı çektiği turizm piyasasının bir parçası mı; sermaye odaklarının hazine kutusu mu; yoksa MİT'den MOSSAD'a tüm Orta Doğu

ama üniversiteyi tamamen piyasaya ihtiyacı gereğinden düzenlemek ve sermayenin emrine bırakmaktır. Zaten "eğitim piyasası" diye bir kavram kullanılmadığı bir dönemde aksi düşünülemez.

Doğu Akdeniz Üniversite'sinde 2005-2006 dönemi sonu kurulan ve yeni eğitim döneminin başlangıcıyla birlikte yoğun bir çalışma temposuna giren Kolektif Öğrenci Hareketi başlatmış olduğu imza kampanyasını 12 Aralık 2006 tarihinde üniversitede bir eylem gerçekleştirerek sonlandırdı. Şehir içi ulaşımın ücretsiz olması ve kafeterya fiyatlarının düşürülmesi için, ekim ayında kafeterya boykotu ile başlayan ve 2,5 aya yayılan imza kampanyasına 4000 öğrenci destek verdi.

"BU OKUL BU ÖĞRENCİ SATILIK DEĞİLDİR" sloganı ile 12 Aralık'ta gerçekleştirilen coşkulu eylemde, kampanya süresince toplanan 4000 imza VYK ve Rektör'e verilecekti. Fakat Öğrenci İşlerinden Sorumlu Rektör Yardımcısı Şamil Erdoğan ve Rektör Halil Güven öğrencileri muhatap almayıp, faşizan tutumlarını gözler önüne serdiler.

Eylemde okunan basın açıklamasında DAÜ'nün özelleştirilmek isteniyor oluşuna da değinilerek; Rektörlük ve VYK ağır bir şekilde eleştirildi.

Okunan basın açıklamasının son bölümünde: "Her fırsatta öğrencisine sahip

gladiolarının "Orta Doğu Merkez Üssü" mü?

Devlete bağlı veya devlet destekli kurumlarda, önce devletin mali yardımlarını azaltması ve kesmesi, ardından özel sektörün elini yavaş yavaş cebinden çıkarması ve söz konusu kurumlara dokunması özelleştirme politikalarının klasik stratejileridir. Devlet ve özel sektör bu politikaların uygulanması için uygun ve "meşru" bir zemin genellikle bulamaz; işbirliği içerisinde yaratılmaya çalışılır. Bu yapılırken de söz konusu kurumlar önce kaosa sürüklenir, ardından da kaosun sürekliliği için uğraş verilir. Ta ki gaye yerini bulsun; "özelleştirdim" denilebilinsin.

İşte DAÜ gerçeğinin büyük bir bölümü bu tablo içinde saklı. Devletin mali yardımı azaltılması, iki senelik mali kriz, üniversite içerisinde özel sektör kurumlarına peşkeş çekilmesi; demokratik ve bilimsel üniversite tartışmalarının üstüne basarak önce öğretmenlerin, ardından da işçilerin ve memurların maaş artışı için ayaklanması ve öğrencilerin muhalif bir hareket örme girişimleri... Ve artık "DAÜ'de kaos"dan söz edilir olur.

Amaç üniversiteyi tamamen piyasanın

ihtiyaçlarına göre düzenlemek ve sermayenin emrine bırakmaktır. Zaten "eğitim piyasası" diye bir kavramın kullanıldığı bir dönemde aksi düşünülemezdi. Peki üniversite piyasasının ihtiyaçlarına göre nasıl düzenlenecek? Sermayenin emrine nasıl bırakılacak? İçinde bulunduğumuz sürecin analizi her iki sorunun cevabını da içermektedir.

Yeni DAÜ Yasası: Demokrasiye mi; piyasaya mı açılıyor?

Uzun uğraşlardan sonra VYK ve DAÜ-SEN işbirliği ile asıl adı "Kuzey Kıbrıs Eğitim Vakfı ve Doğu Akdeniz Üniversitesi Kuruluş Yasası (Taslağı)" olan yeni DAÜ yasası hazırlandı. Bu yasanın kabulü ile üniver-

öğrenci

çıkıldığını dile getiren Rektör ve Yönetim, okul içerisindeki politikalarıyla bizleri ezdiği yetmezmiş gibi, son zamanlarda da gizli kapılar ardından, öğrenciyi, öğretmeni, işçiyi yani üniversiteyi satma planları yapıyorlar. Görevleri boyunca Vakıf Yönetim Kurulu ve Rektör Halil Güven Üniversiteyi ağızlarından çıkan her sözcükte, adımlarının her karesinde, düşüncelerinin karara dökülmüş her anında, üniversitemizi kör çukurun biraz daha derinine itmişlerdir. Bu da yetmezmiş gibi bu yaptıklarından öğrenciyi, işçileri ve üniversiteyi satarak sıyrılmak

istiyorlar. Kolektif Öğrenci Hareketi olarak tüm kararlılığımızla diyoruz ki: Bu okul, bu öğrenci satılık değildir. Bizler bu okulu sattırmayacağız. Rektörü ve yönetimi halka ve öğrenciye hesap vermeye çağırıyoruz. Üniversiteyi bu hallere sokanlar, kolay kolay bu işin içerisinde sınırlanacaklarını zannediyorlarsa yanılıyorlar. Bu öğrenci yapılanların hesabını elbette soracaktır. Rektör ve yönetim kulaklarını açarak bir kez daha dinlesin, BU OKUL BU ÖĞRENCİ SATILIK DEĞİLDİR!" denildi. Eylem Rektörlük binası önünde imzaların yakılmasıyla son buldu. Q

sitenin özerk ve demokratik bir yapıya kavuşması için ilk adımların atılacağı savunuldu. Yasanın üçüncü bölümünü "Vakıf Danışma Konseyi"nin oluşumu, görev ve yetkilerini kapsıyor. Konseyin görevi üniversite-sivil toplum ve Üniversite-sanayi (burada sanayi kavramıyla ne ifade etmek isteniyor? Açık değil. Kavramlar üzerinde anlam oyunları var. Sanayi yerine piyasa kavramı ihtiyaçlarına daha uygun gelir bence) ilişkilerinin geliştirilmesine yönelik tavsiye kararları alıp, bu kararları meclise VYK'ya, Vakfa bağlı kurumlara ve ilgili bakanlıklara sunmaktır. Hiç kuşkusuz Vakıf Danışma Konseyi, konsey oluşumcularının ihtiyaçlarından kaynaklı bir oluşumdur. Ki zaten ihtiyaç duyulmasa böyle bir konsey de oluşmazdı. Peki konseyde ağırlıklı olan kesimler kimlerdir; bunların ihtiyaçları nelerdir?

Konsey'in oluşumunda ağırlığı olan kesimler asker-sivil bürokrasi ve ticaret erbabıdır. Bu kurumların hemen hemen hepsi (hemen hemen diyorum çünkü içlerinde tablonun "estetliğini" bozan bir unsur var) sermaye kurumlarıdır ve alınacak olan tavsiye kararlarının hiç biri öğrenci ve sivil toplum (bu kavramdan ne anladığımız da ayrı bir tartışma konusu) odaklı olmayacaktır. Böylece sermayenin eli üniversiteyi biraz daha kapsayacak, üniversite de piyasa ihtiyaçlarına göre şekillenmeye ve örgütlenmeye devam edecek. İşte yukarıda sorduğumuz "Üniversite piyasanın ihtiyaçlarına göre nasıl şekillenecek?" sorusunun cevabı.

Gelelim tablonun "estetliğini" bozan unsura, Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'na. Demokratik ve özerk bir üniversite için hazırlanan bir yasa taslağında; hangi bir maddesinde olursa olsun, askerin ne işi var? Böyle bir durumda demokratiklik adına söylenen sözlerin ve yapılan davranışların samimiyeti ne kadar inandırıcı olabilir? DAÜ-SEN yetkilileri bu taslağın altına imza atarken hiç mi vicdanları sızlamadı? Askeri otoritenin kırılmadığı bir düzende, hangi kurum ve yapı demokratik ve özerk olabilir ki, MİT ve MOSSAD'a kadar Orta Doğu istihbaratının içine temel attığı Doğu Akdeniz Üniversitesi de demokratik ve özerk olsun? Söz konusu maddede askerin varlığının olması hangi amaca hizmettir? Üniversite-sivil toplum ilişkilerinin geliştirilmesi amacına mı? Asker-ordu örgütlenmesi, sivil toplum örgütlenmesinden kopuk, ona yabancılaşmış ve ona karşı bir örgütlenme değil midir? Militarist zihniyetin varlığını sürdürdüğü bir yerde sivil toplum ilişkilerinden bahsedebilir miyiz? Böyle bir maddeyi hazırlayanlar hem söz konusu bölüm içinde; hem de kendi söylevleriyle tezat oluşturuyorlar mı? Memleketin siyasi gerçeği döndü dolaştı, unutmak ve unutturmak isteyenlere inat bir şekilde yine yüzümüze şamarı patlattı...

Yasa taslağındaki söz konusu maddeleri bir köşeye itip başka şeyleri de sorgulamamız gerekiyor. Sürekli olarak üniversite içerisine giren ve rektörlüğün önünde park eden askeri araçlar var. Rektörlük ve asker arasındaki ilişki nedir; kapalı kapılar ardında konuşulanlar halka neden açıklanmıyor?

Sonuç Yerine:

Neo-liberal saldırı bugün sadece DAÜ'yü kapsamıyor. Eğitimin dışında; sağlık ve sosyal hizmetlerin de piyasa ihtiyaçlarına uygun

İşçi-Memur: Doğu Akdeniz Üniversite'sinde çalışan DAÜ PER-SEN ve DAÜ BİR-SEN'de örgütlü işçi ve memur personel; yasal hakları olan ve %26,06 oranına ulaşmış hayat pahalılığı alacaklarının uzun zamandır verilmemesinden dolayı, 30 Ekim'den itibaren eylem sürecine girmişti. Toplu İş Sözleşmelerinde VYK ve hükümetin sürekli uzlaşmaz tavır sergilemesi ve sendikalar tarafından kabul edilemeyecek önerilerde bulunması eylem ve grevlerin sürekliliğini doğurdu. Sendikaların, VYK ve hükümet ile anlaşmaya vardıkları 27 Aralık tarihine kadar işçi ve memurlar bir kez Mağusa içinde (24 Kasım Cuma), iki kez ise Lefkoşa'da biri Maliye Bakanlığı (4 Aralık Pazartesi), diğeri ise Meclis önünde (25 Aralık Pazartesi) yürüyüş ve eylem gerçekleştirdi. Üniversite içerisinde, 'süresiz grev' ilanının ardından 18 Aralık'ta gerçekleştirilen yürüyüşte Rektörlük binası, Rektör Halil Güven Avrupa Üniversiteler Birliği Komitesiyle toplantı halindeyken basıldı.

Uzun zamandır toplantı bile yapamayan "Bu Memleket Bizim Platformu"nun (BMBP) birden bire ortaya çıkıp, araya girmesiyle sendikalar ve Maliye Bakanı Ahmet Uzun masaya oturdular. Görüşmelerde sendikaların önüne kabul edilemeyecek öneriler sunuldu.

Bu yaşananların ardından, artık varlığından bile umudu kestiğimiz, bu güne kadar ne sesi ne de soluğu çıkan, öğrenci sorunlarına yönelik hiçbir girişimde bulunmayan DAÜ-Kıbrıslı Öğrenciler Birliği (DAÜ-KÖB) bir basın açıklaması yayınladı. Açıklamalarında grevin devam etmesi durumunda sendikalara karşı eylem gerçekleştirecekleri tehtidinde bulundular. Böylece DAÜ-KÖB bir kez daha CTP örgütü olduğunu gösterdi. DAÜ-KÖB'ün bu çıkışının ertesinde Kolektif Öğrenci Hareketi de bir basın açıklaması yayınlarak hükümet, VYK ve DAÜ-KÖB'e eleştirilerde bulundu.

28 Aralık Perşembe günü Sendikalar, VYK ve Maliye Bakanı Ahmet Uzun tekrar masaya oturarak ortak bir mütakabata vardılar. DAÜ PER-SEN ve DAÜ-BİR-SEN'in süresiz grevi sona erdi.

DAÜ-SEN eylem ve grevlerin hiçbir aşamasında sendikalara destek vermedi. DAÜ-SEN'in bu tutumu tepkileri üzerine çekmesine sebep oldu.☒

bir şekilde re-organizasyonu sermaye odak ve sözcülerinin gündemindedir. Dolayısıyla var olan kötü durum ve çıkmaz sadece DAÜ ve DAÜ'lüler ile ilgili değil; toplumun tüm emek cephesini ilgilendirmektedir. DAÜ'nün kurtuluşu; ülkenin tüm kesimlerine yayılan neo-liberal politikalar karşısında emek cephesinin göstereceği mücadeleye bağlıdır. Geçen sene hazırlanan ve hükümete sunulan Dünya Bankası Raporu'nda söz konusu politikaların uygulanmasına devam edileceği ve saldırının gerek eğitim, gerekse de sağlık alanlarında şiddetlenerek artacağı mesajları verilmiştir. Dolayısıyla bizler bu mücadeleyi masa başında, kağıt üzerinde yazıp, çizerek, yasalar hazırlayarak, emek ile sermaye arasındaki çelişkinin farkına varmadan veremeyiz. DAÜ'nün demokratikleşme ve özerklik mücadelesi de, her alandaki neo-liberal saldırılara karşı mücadele de sokakta verilmelidir. Ve ne biri ötekisinden; ne de ötekisi bir diğerdenden ayrı düşünülmemelidir.☒

Yeni DAÜ Yasa Taslağı

DAÜ Kuruluş Yasası (Taslağı) Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığına sunuldu. VYK ve DAÜ-SEN tarafından hazırlanan Yasa Taslağı'nın üniversiteyi daha demokratik ve özerk bir yapıya kavuşturacağı çoğu kesimler tarafından kabul görüyor. 2007 yılı başlarında Meclis'ten geçmesi beklenen taslağa göre Vakıf Danışma Konseyini oluşturacak üyelerden bazıları şöyle: Ticaret Odası bir, Sanayi Odası bir, Barolar Birliği bir, KTMMOB bir, Otelciler, Seyahat acentaları, Restorantçılar ortaklaşa bir, Eczacılar bir, Konut Sahipleri bir, Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı (GKK) bir, Esnaf Zanaatkarlar bir üye...

Vakıf Danışma Konseyi'nin üye yapısı kafalarda üniversitenin demokrasi ve şeffaflığa mı yoksa sermaye mi açılacağı sorusunu doğuruyor. Özellikle Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'ndan da bir üyenin Danışma Konseyi'nde bulunacak olması ülkenin siyasi niteliğini bir kez daha yüzümüze vurması dışında, bizleri asker-üniversite ilişkisi üzerine bir tartışma yapmaya zorluyor.

Toplam Kalite Yönetimi

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Taslağı'nın uygulanmaya başlamasıyla sağlık bir hak olarak algılanmaktan çıkacak, kar amacı güden bir hizmet olarak algılanmaya başlanacaktır. Bu amaçla yürürlüğe konması planlanan uygulamalarla ilgili gazete haberlerine her geçen gün daha sık rast-

TKY, birçok uygulama ile birlikte hayat bulabilen bir sistemdir. Performans Yönetimi, İnsan Kaynakları uygulamaları, Kalite Çemberleri ve Esnek Çalışma gibi bütünlüklü ve karmaşık uygulamalarda temel amaç verimliliğin, dolayısıyla sömürünün arttırılmasıdır

lamaya başladık. Bunlardan bir tanesi de Devlet Hastanesi'nde uygulaması başlatılan Toplam Kalite Yönetimi'dir. TKY, birçok uygulama ile birlikte hayat bulabilen bir sistemdir. Performans Yönetimi, İnsan Kaynakları uygulamaları, Kalite Çemberleri ve Esnek Çalışma gibi bütünlüklü ve karmaşık uygulamalarda temel amaç verimliliğin,

dolayısıyla sömürünün arttırılmasıdır.

Bu gibi uygulamaların önderi konumundaki ABD ve Japonya'da sendikasılaşma, uzun saatler boyunca çalışma, iş güvenliğinin yok olması, performansa dayalı nedenlerle işten durdurma, aşırı çalışmadan ölüm(karoshi), daha çok işe daha az ücret gibi sonuçlar normallik kazanmıştır. Sistemin mantığı ancak zorlama ve işini kaybetme korkusu ile uygulama alanı bulabilmektedir. Bunun için de özelleştirme ve sendikasılaşma şarttır.

Performansa dayalı ücret artışı uygulaması da tam bir kandırmacadan ibarettir. Normal koşullarda 1 saatte 1 birim hizmet üretiminin karşılığı olan ücretin 1 birim olduğunu düşünelim. Bu iş yerinde 10 kişi'nin 8 saatte, 80 birimlik iş karşılığı 80 birim ücret aldığını varsayarsak, performansa dayalı ücretlendirme ile ulaşılan sonuç şöyledir: Artık 5 kişi ile 100 birim iş üretilmekte ve 50 birim ücret ödenmektedir. İşte sermayenin verimlilikten anladığı budur. 5 kişi işsiz kalmış, kalan 5 kişi daha yoğun ve ağır sömürü koşullarında eskisinden daha çok üretirken, eskisinden brüt olarak daha çok ama ürettiği işe göre eskisinden daha az ücret almaktadır.

Bireyciliğin de doruk noktasına ulaştığı sistemde işini koruyan 5 kişinin her biri daha çok ücret alırken, toplamda hem ürün artmış hem de emek maliyeti azalmıştır. İşsizliği, sömürüyü ve işçi sınıfının bireycileştirilerek birbirinden yalıtılmasını (gemisini kurtaran kaptan) arttıran bu sistem sendikalaşmayı da yok etmektedir. Toplam Kalite Yönetimi, Performans Yönetimi, İnsan Kaynakları Yönetimi gibi uygulamalarla sermayenin ideolojik saldırısına güç katacak olan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası'na karşı direnelim! Sağlığın hak olmaktan çıkarılması insanlık tarihinde kazanılmış en temel haklardan birine yönelik barbarca bir saldırdır.☒

Toplam Kalite Yönetimi, Performans Yönetimi, İnsan Kaynakları Yönetimi gibi uygulamalarla sermayenin ideolojik saldırısına güç katacak olan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası'na karşı direnelim!

GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) prensipleri doğrultusunda Türkiye'de uygulanmaya başlanan ve İş Güvencesi Yasası'na eklenen Performans Yönetimi ile ilgili maddeler:

İşten Durdurma İçin Yeterli Nedenler:

1- İşçinin yeterliliğinden kaynaklanan nedenler

- Ortalama olarak benzer işi görenlerden daha az verimli çalışma
- Gösterdiği niteliklerden beklenenden daha düşük performansla sahip olma
- İşe yoğunlaşmanın giderek azalması
- Öğrenme ve kendini yetiştirme yetersizliği

Sık sık hastalanma

- Sık sık hastalanma
- Uyum yeterliliğinin azlığı
- Çalışamaz duruma getirmemekle birlikte işini gerektiği şekilde yapmasını devamlı olarak etkileyen hastalık

2- İşçinin davranışlarından kaynaklanan nedenler

- İşverene zarar vermek ya da zararın tekrarı tedirginliğini yaratmak
- İşyerinde rahatsızlık yaratacak şekilde çalışma arkadaşlarından borç para istemek

arkadaşlarını işverene karşı kıskırtmak

- Arkadaşlarını işverene karşı kıskırtmak
- İşini uyarılara rağmen eksik, kötü veya yetersiz olarak yapmak
- İş akışını ve iş ortamını olumsuz etkileyecek bir biçimde diğer kişilerle ilişkilere girmek
- İşin akışını durduracak şekilde uzun telefon görüşmeleri yapmak
- Sık sık işe geç gelmek
- İşini aksatarak iş yerinde dolaşmak

daha yüksek tempoda ve daha verimli çalışma ve örgütlenmenin engellenmesi temel amaçtır. Ancak hepsinden önemlisi çalışanlar arası rekabetle, dayanışma ve kardeşliği öldüren bencil bir anlayış Toplam Kalite Yönetimi'nin temel anlayışıdır.

Yukarıda sayılan performans kriterleriyle bir yandan çalışanların daha yüksek tempoda ve daha verimli çalışması hedeflenirken bir yandan da çalışanların örgütlenme girişimlerine set çekilmektedir. Ancak hepsinden daha önemlisi gerek kalite anlayışı gerekse performansa dayalı değerlendirme sistemlerinde çalışanların birbirleriyle yarışa ve rekabete zorlanması, işçi sınıfı arasındaki dayanışma, kolektivizm ve kardeşliğin yerini düşmanlığa bırakmasının koşullarının hazırlanıyor olmasıdır. Q

Ve Genel Sağlık Sigortası

Kalite çemberi (Toplam Kalite Yönetimi) uygulamalarını başlatan Japonya'da işçiler günde yaklaşık 18 saat çalışarak bedenlerini ve beyinlerini fabrikadaki verimlilik artışı çalışmalarına adanmışlardır. Toyota fabrikasında bir işçi bir günlük üretim faaliyeti sırasında yaklaşık 6 mil yol katetmektedir. Ayrıca işçiler hastalık izinlerini yıllık izinlerinin önemli bir kısmını kullanmayarak işyeri performans göstergelerini etkileme yoluna gitmektedirler. Özellikle Japonya'daki uygulamalar göz önüne alındığında, toplam kalite yönetiminde, iş yoğunlaşmasının çalışanlar üzerindeki etkileri ürkütücü boyutlara ulaşmıştır. Örneğin otomobil fabrikaların-

da presleme aşaması ABD'de 6 saatte gerçekleşirken, bu Toyota fabrikalarında 1 saat 12 dakikaya indirilmiştir. Yine Japonya'da artan emek verimliliğine rağmen,

Hakları Komitesi'nin açtığı davalarla ortaya çıkmıştır. Buna göre kalite çemberlerinde birbiriyle rekabet (satei) eden çalışanlarda aşırı çalışma ve stresin yol açtığı kalp ve diğer hastalıkların sonucu olan ani ölüm (karoshi)ler giderek yaygınlaşmış, bu nedenle 4,152 ölüm olayı hakkında dava açıldığı belirtilmiştir. Bu nedenle Japonya'da sendikalar f e d e r a s y o n u n u n (Zenzoren) yapmış olduğu bir anketi cevaplayan işçilerin %54.1'i en çok kaygılandıkları şeyin ne olduğu sorusuna 'sağlığım' yanıtını vermiştir. ☒

Aşırı Çalışmaktan Ölmek: Karoshi (Toplam Kalitenin Ayrılmaz Parçası)

Aşırı çalışmaktan kaynaklı ani ölüm için Japonlar KAROSHİ diye bir kelime icat etmişler. Bu sebepten ölümüş 4152 işçi için dava açılmış durumda. Ancak Performans Yönetimi ve Toplam Kalite uygulamaları devam ettiği sürece karoshi de devam edecek.

men, ücretlerde ve sendikalaşma oranlarında önemli düşüşler gözlenmiştir. Kalite adına iş yoğunlaşmasının en önemli etkilerinden biri, Japon İşçileri İnsan

4 Aralık 2006 tarihli TAK haberinin ortaya döktüğü gerçekler

Leiköşü Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi'nde toplam kalite yönetimine doğru...

Devlet hastanelerinde yeni dönem

birbirinin tasarruflarına yönlendirilen işler bulunduğunu ve diğer hastanelerle olduğunu kaydedildi.

Web sitesi de var Valilikten ve çalışanların önerileri...

■ Başhekim Siber: "Toplam kalite yönetimini uygulayabildiğimiz ölçüde sağlıklı çalışan bir hastane yapısı yaralacağız"

■ "Bu hastane toplumun hastanesidir, görevimiz daha iyi hizmet vermektir" mantığıyla hareket ediyoruz"

"Hastanelerin, diğer işletmelerden çok farklı olduğunu

belirten Dr. Rifat Siber, 'Çünkü burada biz, hem otelcilik, hem tıp, hem de eğitim hizmeti veriyoruz' dedi. Hastahane re-organizasyona gittiklerini, zaten temizlik ve yemek hizmetlerinin yıllar önce özelleştirildiğini hatırlatan Başhekim Siber..."

Sağlığı "kar odaklı bir sektör" olarak gören anlayışla, bir "hak" olarak gören anlayış arasındaki temel fark haberdeki bu alıntıdan rahatça görülebilir. Bir "başhekim" hastanesini "işletme" olarak tanımlayabilmektedir. Her ne kadar "diğer işletmelerden çok farklı" olduğunu belirtse de özünde ortak noktalarının hepsinin işletme olması olduğunu söyleyebilmektedir. Bu durumda ortak noktanın, tüm işletmelerin amaç olarak kar etmeyi önüne koyan stratejileri olduğunu görmek çok da zor olmuyor. Hastaya otelde kalan bir müşteri gibi yaklaşan, sağlık ve eğitimi piyasaya tabi bir "hizmet" olarak sınıflandıran bu tüccar mantığının kökü neo-liberal ideolojide yatmaktadır. Öte yandan aynı tıp emekçisi "zaten temizlik ve yemek hizmetleri yıllar önce özelleştirilmişti" diyerek hem çok doğal birşeyden bahsediyormuş gibi konuşmakta, hem de yeni düzenlemenin özelleştirmenin devamlılığı içerisinde yeni bir boyut olduğunu itiraf etmektedir.

"Çalışanlar toplam kalite yönetimine katıldığı ölçüde, sistemi daha düzgün hale getirmek mümkün...", "...döner sermaye ve performans ölçümü gibi düzenlemelere de ihtiyaç duyulduğunu GSS Yasası'yla birlikte KKTC'de de, ... bu kavramların gündeme geleceğini...", "...personelin motivasyonunun teşviklerle de artırılması gerektiğini, ancak bugünkü sistemin buna çözüm üretmediğini anlattı."

GSS Yasası'nın neo-liberal düzenlemelerin hayatiyet bulabilmesi anlamında ne kadar kritik bir noktada durduğunu bu ifadelerde açıkça görüyoruz. Öte yandan TKY sisteminin başarıyla uygulanabilmesi için mutlaka çalışanların onayını alması gerektiği bir gerçek. Bu amaçla dünyanın her yerinde TKY uygulamalarını çalışanlara kabul ettirebilmek için kulağa hoş gelen yöntemler uygulanıyor; katılımcılık, kendini ifade hakkı, kararların birlikte alınması ve uygulanması, sorunların birlikte tespit edilmesi ve çözülmesi v.b. Bu yöntemler maddi sömürünün ötesine geçerek çalışanların ideolojik (zihinsel) anlamda da etki altına alınmasını hedefliyor. Ancak belli bir yerdan sonra işlemeyen bu yöntem, "başhekim" in de dediği gibi "ödül" ve demediği gibi "ceza" uygulamaları ile çalışanlardan onay sağlayabiliyor. Ödül ve ceza mantığını içerisinde barındıran uygulama ise TKY'nin ayrılmaz bir parçası olan Performans Yönetimi uygulamasıdır. Performans yönetimi ile 10 kişilik verim alınan 5 kişiye 8 kişilik ücret dağıtılır. Uygulamanın "ödül" tarafı daha çok işe daha az reel ücrettir. Ancak ceza tarafı da özelleştirilmiş ve sendikasılaştırılmış çalışanların her an "düşük performans" gerekçesiyle işsiz kalma tehdidi ile çalıştırılmasıdır. ☒